

ת"ד 8107/06/16 - מדינת ישראל נגד פאדי חילו

18 אוקטובר 2017

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 8107-06-16 מדינת ישראל נ' חילו
כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
המאשימה
נגד
הנאשם
פאדי חילו

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עטייה דאמוני

ב"כ הנאשם - עו"ד חנא ח'ורי (מטעם הסנגוריה הציבורית)

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה בניגוד לאור אדום ברמזור - עבירה בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, נהיגה רשלנית - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה וגרימת נזק לרכוש וחבלה לגוף - עבירה בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.03.16 בשעה 16:58 נהג הנאשם באוטובוס (להלן: "האוטובוס") בשד' ירושלים בקרית ים, ובהגיעו לצומת מרומזר עם רח' צה"ל, לא ציית לאור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו, נכנס לצומת והתנגש עם רכב פרטי מסוג מזדה (להלן: "המזדה"), שנסע משמאל לימין ביחס לכיוון נסיעת האוטובוס ונכנס לצומת באור ירוק שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו. כתוצאה מהתאונה נחבל נהג הרכב הפרטי מר צאיטי משה ונזקק לטיפול רפואי וכן נגרמו נזקים לכלי הרכב המעורבים.

לא במחלוקת

· עצם התרחשות התאונה במקום ובזמן המפורטים בכתב האישום.

· כיווני הגעת הרכבים.

עמוד 1

• תוצאות התאונה.

• תקינות מערכת הרמזורים בצומת בזמן התרחשות התאונה. בהקשר זה יצוין, כי ההגנה עמדה על חקירתה של המהנדסת הגב' ענ ג ד, מנהלת מחלקת רמזורים ובקרה בעיריית חיפה, אך במסגרת סיכומיה הודתה ההגנה בתקינות מערכת הרמזורים בצומת (עמ' 30 ש' 7 לפרוטוקול). בהתאם, לא אדון בסוגיה זו במסגרת הכרעת הדין. אציין רק, כי מהמסמכים שהוגשו ומעדותה של הגב' גלעד שלא נסתרה, עולה כי תקינות הרמזורים בצומת הוכחה מעבר לספק סביר.

במחלוקת

• שאלת אחריותו של הנאשם לגרימת התאונה ובפרט טענתו, לפיה נכנס לצומת באור ירוק שדלק בכיוון נסיעתו.

גרסת עדי התביעה והנאשם

עד התביעה מס' 1, מר משה צאיטי

2. מדובר בנהג רכב המזדה שהיה מעורב בתאונה. בבית המשפט העיד: **"ביום התאונה כשיצאתי מקריית מוצקין לכיוון קריית ים. אני הייתי לבד ברכב. נסעתי ברכב מסוג מאזדה... רציתי לחצות את הצומת עצמו. חיכינו אדום, כתום וירוק יצאנו כולם. התחלתי לנסוע אול 5-10 קמ"ש. עברתי שני מסלולים כדי להגיע עד למקום התאונה... הגעתי ומישהו צועק-צועק-צועק, "תיזהר, תיזהר". פתאום אני רואה את עצמי בתוך אוטובוס. האוטובוס עבר במהירות. הרכב שלי נפגע בכל חלקו הקדמי. נכנסתי בו והוא המשיך לנסוע. הוא גם סובב אותי קצת...אני ראיתי אוטובוס מולי. צעקו שם "הוא נסע באור אדום. אור אדום". צעקו שהנאשם נסע באור אדום. הוא ניסה לעבור את האור הכתום כשעבר לאדום, לעבור את הצומת באדום. גם היו עדים במקום.... חטפתי מכה בכתף ובצוואר ובראש. פינו אותי לביה"ח...נהג האוטובוס עצר ובא אליי לראות מה קרה. הוא ניסה לעזור לי...מאז לא יודע מה היה ההמשך. שוחררתי יותר מאוחר בלילה באותו היום של התאונה...זה היה בסביבות השעה 17.00. היה אור יום" (עמ' 20 ש' 22 - עמ' 21 ש' 11 לפרוטוקול).**

לשאלה האם רכבו היה מבוטח, השיב: **"היה לי ביטוח, רישיונות היו לי. הכול היה לי... החוקר לא אמר לי לחזור למשטרה ולהציג אותו. החוקר לא אמר לי. אני חיכיתי לחוקר שיזמין אותי....אני לא יודע מה יש בטופס, אבל אני יכול להראות לך אם תרצה שהיה לי ביטוח תקף באותו זמן" (עמ' 21 ש' 20-31 לפרוטוקול). לשאלה מתי מסר עדות במשטרה, השיב: **"יומיים אחרי התאונה ואח"כ זימנו אותי שוב לחקירה..." (עמ' 23 ש' 1-3 לפרוטוקול). נשאל לאפשרות לפיה הוא זה שנכנס לצומת באור אדום והשיב: **"אני נסעתי באור אדום?! נראה שלך שאני נסעתי באור אדום?!...את זה הוא אמר לי, נכון. השוטר אמר לי שגם אני חשוד כי הוא לא ידע מי עבר באדום ומי לא. הוא אמר לי תגיד את האמת ואמרתי את******

האמת. אמרתי לו שיברר במצלמות בצומת ויראה מי נסע באדום " (עמ' 23 ש' 13-17 לפרוטוקול). ביחס לצעקות ששמע עבור לתאונה, העיד: "נכון. שמעתי צעקות. הם בלמו ואני המשכתי בעדינות. אני לא שמתי לב. בדיוק האוטובוס עבר...הם עצרו לידי. עברו שני צמתיים לעבור כדי להגיע לאוטובוס. הם הספיקו לעצור. אני לא הספקתי לעצור. אני כבר עברתי את השלב הראשון ואני בשלב השני, ועד שהסתכלתי ובשנייה אני נכנסתי באוטובוס...הם ראו את האוטובוס והצליחו לבלום עצמם....מצד שני...תקשיב טוב. כולנו יצאנו בירוק. התחלנו לצאת. עברנו מסלול ראשון של המטרונית. כולם עברו את המסלול הראשון. במסלול השני אני שומע צעקות. באתי לעבור את המטרונית, אלה בלמו ליד המטרונית השנייה. הם ראו את האוטובוס ועצרו. אני הקרבן שהוא נכנס בי" (עמ' 23 ש' 22 - עמ' 24 ש' 5 לפרוטוקול). נשאל למהירות נסיעתו והעיד: "מעט מאד. 5 קמ"ש. לא משהו מהירות. כמה צעדים. זה גם מהירות ברגל שיכולתי לעבור" (עמ' 24 ש' 27 לפרוטוקול). לשאלה באם הבחין באוטובוס לפני שהתנגש בו ענה בשלילה והוסיף: "הסתכלתי ישר שאני צריך לעבור את הצומת. אלה שעמדו מהצד, שהיו, אולי ראו" (עמ' 25 ש' 2 לפרוטוקול). כל ההדגשות שלי ג.ק.

עד התביעה מס' 2 מר יאיר סוסקיס

3. מדובר בנהג שנסע אחרי רכבו של מר צאיטי. בבית המשפט העיד: "אני זוכר את המקרה. עמדנו ברמזור אדום. אני והבחור שנפגע בתאונה. אני עמדתי שני. הוא עמד ראשון. אני נהגתי ברכב טויוטה שאחריו. הייתי לבד. עמדנו ברמזור אדום. התחלף הרמזור לירוק. התחלנו לנסוע. התחלתי קצת אחריו. מדובר בצומת עם שני מעברים בתוכו. לכיוון צפון וכיוון דרום. ביניהם יש מרחק של עשרה מטרים. הרכב שלפניי עבר את הצומת השני. אוטובוס בא לכיוון דרום. זה קרה בשדרות ירושלים בקריית ים. אז אירעה ההתנגשות. אני עצרתי לעזור לבחור...נתתי לו מים ועזרתי לו לצאת מהרכב. ראיתי שהוא בסדר " (עמ' 12 ש' 9-15 לפרוטוקול). לגבי אופן התרחשות התאונה העיד: " נסענו כביכול ובא אוטובוס ופגע ברכב שנפגע בכל תא המנוע. כל הכנף הקדמית ימנית איפה שהמנוע פחות או יותר. הייתה פגיעה מאד רצינית לפי מה שזכור לי מבחינת הנזק לרכב..." (עמ' 13 ש' 3-4 לפרוטוקול). נשאל למרחק בינו לבין הרכב שנפגע בתאונה והשיב: " בזמן הפגיעה, מס' מטרים בודדים. אולי 7 מטרים או 6 " (עמ' 13 ש' 8 לפרוטוקול). ציין כי לא הייתה בעיה בשדה הראיה וכי אינו מכיר את מי מהמעורבים בתאונה.

בחקירתו הנגדית מסר כי לאחר קרות התאונה יצא מרכבו והלך לכיוון רכב הנפגע, עזר לנהג לצאת מהרכב, הגיש לו עזרה, נתן לו את מס' הטלפון שלו ועזב את המקום ובהקשר זה העיד: " אני לא זוכר אם הוא רשם את זה ישר לתוך הטלפון או שרשמתי לו על פתק" (עמ' 13 ש' 23 לפרוטוקול). ביחס לצומת העיד: " יש שני רמזורים. יש רמזור לחצייה הראשונה ורמזור לחצייה השנייה. אם אני טועה, שניהם מתחלפים באותו הזמן. בשניהם היה ירוק...אני עובר פעמיים ביום: פעם אחת ממזרח למערב ופעם שנייה הפוך. כשאני מגיע מכיוון הגשר, אני עומד ראשון כי זה בשעה 00.30 בלילה. אני עומד באדום ונוסע בירוק. אני לא מגיע ממצב שרמזור מתחלף אף פעם. אני תמיד עומד בו או ראשון או שני. בשעות שאני נוסע " (עמ' 14 ש' 1-8 לפרוטוקול). לא זכר אם שוחח עם נהג האוטובוס. שלל את הטענה לפיה הנפגע בתאונה יצר עמו קשר ולשאלה מי אמר לו לסור למשטרה השיב: " המשטרה באה אליי. התקשרו אליי ושאלו אותי

אם אני יכול לבוא. אמרתי לו שלא. אז הוא הגיע אליי. הוא פגש אותי אצלי בעבודה בתחנת הדלק בחלוצי התעשייה חיפה " (עמ' 14 ש' 31-32 לפרוטוקול). כל ההדגשות שלי ג.ק.

עדות הנאשם

4. בית המשפט העיד הנאשם: "בתאריך הזה נהגתי עם האוטובוס, מצפון לדרום, שד' ירושלים. הייתי לבד עם האוטובוס. היו רכבים. נהגתי בנתיב השמאלי. רכבים מצד ימין שלי. הרמזור שלנו התחלף לירוק. מדובר בעומס תנועה. היו עוד רכבים אתי וגם לפניי. נסענו. פתאום אני רואה רכב בצד שמאל, מאזדה דמיו. לא הצלחתי לברוח ממנו כיוון שמצד ימין שלי היו רכבים. בלמתי והוא נכנס לי בגלגל הקדמי השמאלי. בלמתי וירדתי להגיש לו עזרה. בא מתנדב מהמשטרה. החלפנו פרטים חוץ מהביטוח שלו. לא היה לו פרטים של הביטוח. שוחררתי מהאירוע אחרי 40 דקות. הוא בא במהירות. היה לו נזק כבד לרכב. לא יכול להיות שנסע 5 או 10 קמ"ש. העד שראיתי אותו בדיון הקודם לא היה במקום.....נסעו רכבים ונכנסנו לצומת. מדובר בעומס תנועה ברחוב הזה מצפון לדרום. " (עמ' 26 ש' 13-1 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית אישר כי נסע מכיוון צפון לדרום והיה לבדו באוטובוס בדרך לאיסוף תלמידים. לשאלה האם היה בעצירה כשהתחיל לחצות את הצומת, השיב: "לא התחלתי במצב עצירה. היינו בנסיעה כל הרכבים בצומת" (עמ' 26 ש' 25 לפרוטוקול). לשאלה מתי הבחין לראשונה ברכב המזדה, השיב: "כשהגעתי לצומת ראיתי אותו שהוא יוצא במהירות והוא פגע בחלק הקדמי" (עמ' 27 ש' 8 לפרוטוקול). לשאלה מדוע לא הבחין ברכב הנפגע מבעוד מועד, השיב: "לא הופתעתי ממנו. ניסיתי לברוח ממנו. היו גם רכבים בצד ימין שלי" (עמ' 27 ש' 14 לפרוטוקול). לשאלה מדוע לא פנה לאנשים שהיו במקום ואשר לטענתו יכלו לתמוך בגרסתו, השיב: "נתתי לו מים ועזרתי לו והחלפתי שם פרטים. מה אני אתחיל לקחת פרטים ולברר מי אשם או לא?" (עמ' 27 ש' 17-18 לפרוטוקול). חזר והעיד כי נכנס לצומת באור ירוק והמטרונית נסעה ממולו מכיוון דרום לצפון וחלפה אותו מצדו השמאלי. העריך את מהירות נסיעתו בכ- 40-50 קמ"ש. לאפשרות שהתבלבל בין הרמזורים, השיב: "כשאני נכנס לצומת מחובתי להסתכל ימינה ושמאלה גם אם זה ירוק בשבילי. זה מה שאמרתי. אין לי איפה להסתכל על רמזור אחר" (עמ' 29 ש' 1-2 לפרוטוקול). כל ההדגשות שלי ג.ק.

דיון והכרעה

5. לאחר ששמעתי את עדי התביעה, את הנאשם, עיינתי בראיות ושקלתי טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לספק סביר.

6. מעדותו של נהג המזדה כמצוטט לעיל עולה, כי נכנס לצומת באור ירוק. עדותו לא נסתרה במסגרת חקירתו הנגדית והיא מתיישבת היטב עם הודעתו במשטרה (נ/2) לפיה נכנס לצומת רק לאחר שהרמזור האדום בכיוון נסיעתו התחלף לירוק (נ/2 ש' 3-5).

בנוסף עדותו עולה בקנה אחד עם גרסתו של עד הראייה האובייקטיבי מר יאיר סוסקיס שנסע מאחוריו, ואשר העיד מפורשות כי נהג המזדה נכנס לצומת באור ירוק ולא באור אדום.

7. עדותו של מר סוסקיס אף היא עשתה עלי רשם אמין, ועולה ממנה באופן ברור כי נהג המזדה נכנס לצומת כאשר בכיוון נסיעתו דולק ברמזור אור ירוק. עדותו לא נסתרה בשום שלב והיא מתיישבת עם עדותו של נהג המזדה לפיה שניהם נכנסו לצומת באור ירוק. עוד יצוין, כי כמו עדותו של נהג המזדה, גם מר סוסקיס העיד כי תחילה שניהם עמדו בצומת באור אדום ורק עם התחלפותו של האור ברמזור לירוק, החלו בנסיעה ונכנסו לצומת.

יודגש, כי במסגרת חקירתו הנגדית כלל לא נטען בפני מר סוסקיס כי הוא ונהג המזדה נכנסו לצומת באור אדום. יש בהימנעות ההגנה מחקירת עד הראייה ביחס לשאלה היחידה שבמחלוקת, כדי לחזק את גרסתו של העד באופן משמעותי.

8. הטענה היחידה שהועלתה ביחס למר סוסקיס היתה שכלל לא נכח במקום. לשיטת הנאשם מדובר בעדות "מוזמנת. הנאשם העיד בהקשר זה: **"הוא לא היה במקום. לא הגיש עזרה לרכב ב'.** **מי שהיה במקום התאונה הוא גיסו והבת שלו"** (עמ' 27 ש' 31-32 לפרוטוקול). לשאלה מדוע מר סוסקיס העיד לטובת הנהג השני, השיב: **"יכול להיות שהרכב שלו בגלל שאין לו ביטוח.... אני מדבר על הדין הקודם. אני לא יודע מאיפה הביאו אותו. הוא לא היה במקום האירוע. אני יכול להביא עד שיספר 1, 2, 3... אני אומר ששניהם מהקריות ויכול להיות שיש קשר. גם אני יכול לארגן עדים... לא היה בכלל. האדם הזה לא יודע מאיפה הוא בא. לא היה בכלל במקום האירוע. למה לא הביא עוד אחד? סתם. הוא לא היה. העד שהיה בדין הקודם, הופתעתי כשראיתי אותו. אמרתי את זה לעוה"ד שלי"** (עמ' 28 ש' 1-12 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק).

מר סוסקיס העיד בהקשר זה, כי אינו מכיר אף אחד מהמעורבים (עמ' 13 שורות 5-6 לפרוטוקול כמצוטט לעיל) ולגבי המפגש בינו לבין נהג המזדה, העיד: **"...עזרתי לו לצאת מהרכב. ...הגשתי לו עזרה. מה זה שוחחנו? הושבתי אותו על המדרכה וניגשתי לרכב שלי והוצאתי לו מים. בגלל שהייתי קצר בזמן וראיתי שהוא בסדר, נתתי לו את מס' הטלפון שלי ונסעתי משם...אני לא זוכר אם הוא רשם את זה ישר לתוך הטלפון או שרשמתי לו על פתק"** (עמ' 13 ש' 18-23 לפרוטוקול). לטענה לפיה לא נכח במקום ולא הבחין בתאונה, השיב: **"אז אתה אומר. אני לא כאן מהתנדבות. הייתי חוסך לי הרבה זמן"** (עמ' 15 ש' 11 לפרוטוקול - ההדגשות שלי ג.ק).

עדותו של סוסקיס מתיישבת עם עדותו של מר צאיטי (נהג המזדה) אשר העיד בהקשר זה: **"מסרתי את שמו לחוקר המשטרה עם הטלפון שלו ומה עשתה המשטרה אח"כ אני לא יודע...אני לא יודע אם הוא נקב בשם שלו, אך אני מסרתי לחוקר את השם של עד הראיה ואת מס' הטלפון שלו...הוא רשם לי בפתק. מסרתי את זה לחוקר..."** (עמ' 22 ש' 6-25 לפרוטוקול). ראה גם גרסתו של מר צאיטי במשטרה: **"במקום התאונה ניגש אלי בחור ששטף לי את הפנים ואמר לי שהוא ראה את התאונה וראה שאני נסעתי באור**

ירוק ושהוא נסע אחרי בירוק ושהוא מוכן למסור עדות על זה. את הפתק עם הפרטים שלו השארת בבית ואני אביא את הפתק בהמשך לבוחן" (נ/2 ש' 14-17).

טענת ההגנה לפיה מר סוסקיס לא נכח במקום התאונה, הינה טענה חסרת שחר שאין לה כל בסיס ראיתי ולו הקלוש ביותר. ההגנה לא הוכיחה כלל קיומם של היכרות קודמת או קשר כלשהו אחר בין מר סוסקיס למר צאיטי. עדויותיהם של מר סוסקיס ומר צאיטי לא נסתרו, ועולה מהן כי מר סוסקיס נכח במקום, הבחין באירוע התאונה, הושיט עזרה לנהג המזדה, מסר לו את פרטיו ובהמשך מסר את גרסתו במשטרה. מר סוסקיס פעל כפי שמצופה מאזרח הגון, ואני דוחה מכל וכל את טענת ההגנה לפיה מדובר בעד "מוזמן" שלא נכח במקום.

לא מן הנמנע שהנאשם לא הבחין בנוכחותו של מר סוסקיס שהיה במקום יחד עם אזרחים רבים נוספים, ובהתאם סבר כי לא נכח במקום.

9. אשר לגרסת הנאשם לפיה נכנס לצומת באור ירוק, ייאמר כי הנאשם עמד על גרסתו זו ועדותו בבית המשפט תואמת באופן כללי את גרסתו במשטרה (ת/3).

עם זאת, גרסת הנאשם לפיה היו בצומת רכבים נוספים ביניהם "מטרונית" שנסעו בכיוון נסיעתו ונכנסו עמו לצומת, פחות סבירה. מהתמונות נ/3 ובפרט התמונה בה רואים את חלקו האחורי של רכב המזדה ואת נתיב נסיעת המטרונית, ניתן ללמוד כי אילו אכן נסעה באותו הזמן בצומת מטרונית וחלפה מצדו השמאלי של האוטובוס, היא היתה אמורה לפגוע ברכב המזדה או ברכבו של מר סוסקיס שנסע אחריו.

הנאשם נשאל בעדותו כיצד רכב המזדה לא נפגע מהרכבים או מהמטרונית והשיב: **"רכב אחד היה לפניי. רכבים היו מימין. אני עשיתי את החומה לרכבים האלה שלא יפגעו בו... זה עניין של שניות. המכה הייתה בחלק הקדמי שלי. אם הייתי נוסע יותר, אם הייתי מספיק לעבור יותר, זה היה פוגע ברכב אחר. הפגיעה שלי הייתה בחלק הקדמי" (עמ' 26 ש' 32 - עמ' 27 ש' 3 לפרוטוקול).** בנוגע למטרונית, השיב: **"עברנו ביחד שזה עניין של כמה מטרים. המטרונית עברה. אנחנו לא נוסעים אחד מול השני... יכול להיות שהמטרונית הספיקה לעבור ואז הוא פגע בי. המטרונית הזו קשורה לצומת השני" (עמ' 27 ש' 6 - עמ' 28 ש' 27 לפרוטוקול).**

הסבריו של הנאשם אפשריים, אך הם פחות סבירים והגיוניים ובפרט אינם מתיישבים עם גרסתו החד משמעית של עד הראייה האובייקטיבי שגרסתו לא נסתרה, ועולה ממנה באופן מפורש כי נהג המזדה נכנס לצומת פנוי בחסות האור הירוק.

10. לאור כל האמור לעיל, אני מעדיף באופן מובהק את גרסתם של נהג המזדה ועד התביעה האובייקטיבי על פני גרסתו של הנאשם.

11. בהתאם אני קובע כי נהג המזדה נכנס לצומת באור ירוק.

12. משהוכח שנהג המזדה נכנס לצומת באור ירוק, ומשאין מחלוקת כי מערכת הרמזורים בצומת פעלה באופן תקין, ולא קיים מופע ירוק משותף לנאשם ולנהג המזדה (ראה ת/5 "פענוח תכנית רמזורים"), הרי שהמסקנה האפשרית היחידה היא שהנאשם נכנס לצומת באור אדום.

13. בהתאם, הוכח מעבר לספק סביר כי הנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור האדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו ורכב המזדה נכנס לצומת באור ירוק.

שאלות אחריותו של הנאשם לגרימת התאונה ותוצאותיה

14. משהוכח שהנאשם נכנס לצומת בניגוד לאור האדום בכיוון נסיעתו, הרי שיש לקבוע כי האחריות לגרימת התאונה ותוצאותיה רובצת לפתחו של הנאשם. כניסה לצומת בניגוד לאור אדום ברמזור בכיוון נסיעתו מלמדת על רשלנותו של הנאשם שלא "נהג" כפי שנהג מן היישוב היה נוהג בנסיבות העניין.

15. אציין, כי גם אם קיימת רשלנות תורמת מסוימת מצד נהג המזדה שהמשיך בנסיעתו למרות ששמע צעקות אזהרה, אין בכך כדי לנתק את הקשר הסיבתי שבין רשלנותו של הנאשם לגרימת התאונה. בהקשר זה יודגש, כי נהג המזדה לא הבין את משמעות הצעקות ולא מדובר במי שנכנס לצומת כשהוא מודע לקיומה של הסכנה הטמונה בכך.

לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר ובהתאם אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ח תשרי תשע"ח, 18/10/2017 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום, סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע בעבירות של כניסה לצומת באור אדום, נהיגה רשלנית והתנהגות שגרמה נזק וחבלת-גוף, עבירות מיום 17.3.16.

עמוד 7

המאשימה עותרת לפסילה שלא תפחת מ-3 חודשים, פסילה ע"ת וקנס.

ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהטלת פסילה בפועל ולחילופין להשית פסילה הקצרה מפסילת המינימום הקבועה בחוק, זאת לאור נסיבותיו האישיות ומצבו הכלכלי של הנאשם ובפרט המשמעות הקשה שתהיה לפסילה על המשך עבודתו. עוד טען, כי ניתן לאזן את גזה"ד באופן שיוטלו עונשים צופי פני עתיד משמעותיים. עוד ציין, כי הנאשם לא ניהל תיק סרק וכי האמין בכל לבו בחפותו.

הנאשם עצמו ביקש שלא ייפסל רישיונו, זאת לאור העובדה שפסילה תביא לפיטוריו בהיותו נהג חדש יחסית ב"אגד", פירט את חובותיו, מצבו הכלכלי הקשה וביקש את התחשבותו של ביהמ"ש.

רשלנותו של הנאשם הינה ממשית. מדובר בכניסה לצומת באור אדום כאשר הנאשם נוהג באוטובוס. רק במזל לא הסתיימה התאונה בתוצאות קשות בהרבה.

בהקשר זה אניח לטובת הנאשם, כי לא מדובר במי שנכנס לצומת כשהוא יודע שדולק אור אדום, אלא במי שסבר שבכיוון נסיעתו דולק אור ירוק. בנוסף, והדבר לא נטען במסגרת הטענות לעונש, אניח לטובת הנאשם, כפי שצינתי בהכרעת הדין, כי קיימת רשלנות תורמת מסוימת של נהג המזדה אשר שמע צעקות אזהרה והמשיך בנסיעתו.

לאחר ששקלתי את מהות העבירה, נסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן (הגנה על ציבור המשתמשים בדרך) והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול פסילה בפועל שלא תפחת מ-45 ימים ולא תעלה על 4 חודשים וקנס משמעותי.

ער אני לכך, כי פסילת המינימום הקבועה בחוק הינה 3 חודשים, אך לאור נסיבות התרחשות התאונה (רשלנותו התורמת של נהג המזדה), אני סבור כי המתחם צריך לכלול פסילה קצרה יותר מפסילת המינימום הקבועה בחוק.

לקולה אני מביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, הבעת החרטה, הנזק שייגרם לו כתוצאה מפסילה ארוכה ושאר טיעוני ההגנה. בנוסף אני סבור, שעברו התעבורתי של הנאשם אינו מכביד נוכח העובדה שאין בעברו של הנאשם תאונת דרכים, והרשעתו האחרונה היא משנת 2011.

אציין כי אני מחליט להימנע מהטלת קנס, זאת לאור העובדה שבתיק זה הייתה לפחות דחייה אחת מפאת אי-התייצבות עדי התביעה, והנאשם נאלץ לבוא לפחות פעם אחת נוספת והפסיד ימי עבודה וכן לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הכלכלי והנזק הכלכלי שייגרם לו כתוצאה מהפסילה.

לאור כל האמור לעיל, אני סבור כי יש להשית על הנאשם פסילה בפועל ברף התחתון של המתחם ובהתאם הנני גוזר על הנאשם כדלקמן:

- אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 45 ימים בפועל.

ריצוי הפסילה יחל בתאריך 1.1.18 בשעה 12.00.

במידה שהנאשם יפקיד רישיונו במועד מוקדם יותר, תחושב הפסילה בהתאם.

מוסבר לנאשם כי עליו להפקיד רישיונו במזכירות ביהמ"ש השלום לתעבורה בחיפה.

לא מצאתי הצדקה לסיוג הפסילה באופן שלא תחול על רכב פרטי במקום-מגוריו של הנאשם. סיוג הפסילה ייעקר מתוכן את עונש הפסילה.

- אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

- הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה של נהיגה בפסילה, בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה ו/או עבירה של גרימת חבלות של ממש בתאונת דרכים. לא יחתום על ההתחייבות היום, ייאסר למשך 10 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום כ"ח תשרי תשע"ח, 18/10/2017 במעמד הנוכחים.

גיל קרזבום, סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אין מקום לשנות מרכיב הפסילה לקולה. מה בפרט, שהוטלה על הנאשם פסילה ברף התחתון של המתחם.

עמוד 9

ניתנה והודעה היום כ"ח תשרי
תשע"ח, 18/10/2017 במעמד
הנוכחים.
גיל קרזבום, סגן נשיא

הוקלד על ידי מירב כהן ויניאק